

Comentari del salm 62, 2

**Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco.
Tot jo tinc set de vos,
per vos es desviu el meu cor,
com terra eixuta sense una gota d'aigua.**

*Vaig entrar a la gran superfície comercial,
i quina set que hi veia a la major part de la gent,
tant els que entraven a les botigues
com els que eren darrera del taulell.*

*Set de coses, vestits, menjars, electròniques novetats,
articles vinguts d'arreu...
set de vendre, set de comprar, de gastar,
de treure potser
els diners malaguanyats.*

*Jo tinc set de Tu, Déu meu,
que has fet estada en el profund del cor,
que ni fas venda, ni compres, ni regateges,
que et dones en silenci,
i vas desvetllant el teu Misteri des de la suavitat d'amor.*

*Ens desvivim per tantes realitats inútils,
absurdes, injustes, transitòries... i per què?
Potser per caure bé, per arrancar una abraçada,
per mantenir un lloc,
per agafar bona fama,
per tantes aparences força buides de contingut real.*

*Però el meu cor avui, cap d'any, es desviu per Tu,
per la teva persona, pel teu misteri inefable,
per la teva Paraula,
pels teus silencis,
per com mires i contemples el món,
perquè ets Únic.*

*Com terra eixuta espero aquell moment,
quan Tu vulguis,
en què amb tanta delicadesa i suavitat faràs el toc
tendre i fort
de la teva presència.*

*Aleshores tot pot agafar una florida nova.
Els dies tots són importants,
les persones són molt importants, i el pas dels anys
i el treball per la justícia fonamental,
en el recer de la teva amistat;
ja sembla que experimento la joia de viure
i la joia immensa de la nostra complicitat*